

СОЗИШНОМА
байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Исломии Эрон
оид ба экстрадитсия

Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Исломии Эрон, ки минбаъд "Тарафҳо" номида мешаванд, назар ба алоқаи мутақобиле, ки ба мустақкам кардани муносибатҳо ва ҳамкориҳои таъсирбахш дар заминаи экстрадитсияи ҷинояткорон дар асоси усули ҳокимияти миллӣ, даҳлат накардан дар умури дохилии якдигар ва муҳофизати манфиатҳои мутақобил доранд, дар мавридҳои зерин ба мувофиқаи зайл расиданд:

Моддаи 1
Ўхдадорӣи экстрадитсия

Тарафҳо вазифадор мешаванд, ки мувофиқи дархости тарафи дигар ашҳосеро, ки аз тарафи мақомоти салоҳиятдор бо сабабҳои содир кардани ҷиноят барои иҷрои ҷазо таҳти таъқиб буда, дар қаламрави вай ёфт мешаванд, ба тарафи дигар экстрадитсия намоянд.

Моддаи 2
Мавридҳои экстрадитсия

Экстрадитсия дар мавридҳои зерин имконпазир мебошад:

а) тақозои экстрадитсия аз назари хавфнокии кирдор мебошад, ки мувофиқи қонуни Тарафҳо ҷиноят ҳисоб мешавад ва мучозоти ҳадди ақал барои он камтар аз як сол набошад.

б) экстрадитсияи маҳкуме тақозо шуда бошад, ки ҷинояти содиршуда ва мучозоти ҳадди ақали он мувофиқи банди «а» моддаи мазкур буда, ҳукми содира низ лоақал як моҳ ҳабс ё мучозоти вазнинтаре ғайр аз он бошад.

Моддаи 3
Имтиноъ (худдорӣ) аз экстрадитсия

Дар мавридҳои зерин дархости экстрадитсия пазируфта нахоҳад шуд:

1) Шаҳсе, ки экстрадитсияи ӯ дархост шудааст, ҳангоми содир кардани ҷиноят шаҳрванди тарафи дархостшаванда бошад.

2) Ҷинояте, ки сабаби дархости экстрадитсия шудааст, ҷинояти сиёсӣ ё низомӣ бошад. Баҳодихии навъи ҷиноят аз ҷониби дархостшаванда амалӣ мешавад.

3) Чиноят дар қаламрави тарафи дархостшаванда, ё агар дар қаламрави тарафи сеюм содир шуда бошад, расидагӣ ба он дар салоҳияти муҳокимаи тарафи ӯҳдадоршудаи мазкур мебошад.

4) Мувофиқи қонуни яке аз тарафҳо мавзӯ аз ҷиҳати ҳақиқат қонуни қобили таъкиб ва ё ҳукм қобили иҷро набошад.

Дар сурате ки экстрадитсия мавриди қабул воқеъ нагардад, дар ин ҳусус бо зикри сабабҳои он ба тарафи дархосткунанда маълумот дода хоҳад шуд.

Моддаи 4

Тарқиқи танзими дархости экстрадитсия

Ба дархости экстрадитсия бояд иттилоот ва асноди зерин шомил бошанд:

1) номи идораи дархосткунанда;

2) матни мавод ва муқаррароти қонунӣ, ки тарафи дархосткунанда кирдори содиршударо ҷиноят шинохта ва муҷозоти марбутаи онро таъин мекунад;

3) ном, номи хонаводагӣ, мансубияти шахсе, ки экстрадитсияи ӯ дархост шудааст ва дар сурати имкон, номи падар, таърихи таваллуд, маҳалли иқомат ё сукунат, мушаххасоти зоҳирӣ, акс, изи ангушт ва иттилооти зарурии дигар;

4) шарҳи ҷазое, ки ба иллати он дархости экстрадитсия шудааст, замон ва маҳалли содиршавии ҷиноят, тавсифоти қонунӣ ва ишора ба мавридҳои қонунии вобаста то ҳадди имкон;

5) ҳукми маҳкумият, қарори боздошт ё баргаи ҷалб ё санаде, ки дорои ҳамон асар бошад дар сурати вучуд.

Агар тарафи дархостшаванда ташхис диҳад, ки ниёз ба дарёфти тавзеҳоти иловагӣ дорад, дар сурате ки шахси мавриди экстрадитсия боздошт ё таҳти иқдоми таъминӣ бошад, метавонад иттилооти мавриди ниёзро аз тарафи дархосткунанда талаб намояд.

Агар маълумотҳои (мадракҳои) тақмили дар муддати муқаррар фиристода нашаванд, тарафи дархостшаванда шахси мавриди экстрадитсияро озод хоҳад кард. Ин амр монеъи боздошти дубораи шахси мазкур дар сурати фиристода шудани маълумотҳои (мадракҳои) тақмили нахоҳад буд.

Моддаи 5

Тарҷума ё баргардонидани санадҳои экстрадитсия

Санадҳои зикршуда ба тариқи, ки қонуни тарафи дархосткунанда муқаррар менамояд, танзим мешавад ва тарҷума ё баргардонидани ин аснод бояд ба забони тарафе, ки дархости экстрадитсия аз он ба амал

омадааст, замима бошад. Тарчумаи ё баргардонидани аснод бояд ба тасдиқи намояндагии сиёсӣ ё консулии тарафи дархосткунанда, ё тарҷумони расмӣ кишвари мазкур, ё тарафи дархостшаванда расида бошад.

Моддаи 6

Боздошти шахси мавриди экстрадитсия

Тарафи дархостшаванда пас аз фиристодани дархости экстрадитсия, ба истиснои мавридҳои дар моддаи 3 дарҷшуда икдомоти лозимаро мувофиқи қонуни дохилии худ барои дастгир намудан ва боздошти шахс мавриди дархост хоҳад кард.

Моддаи 7

Боздошт то мавқеи дарёфти дархости экстрадитсия

1) Дар мавридҳои фаврӣ мақомоти салоҳиятдори тарафи дархосткунанда метавонанд боздошти муваққатии шахси мавриди назарро дархост кунанд. Дар ин сурат мақомоти салоҳиятдори тарафи дархостшаванда дар мавриди боздошти фарди мазкур мувофиқи қонунҳои дохилии худ тасмим хоҳад гирифт.

2) Дар дархости боздошт тарафи дархосткунанда бояд ба ҳукм ё қарори боздошт истинод ва эълон кунанд, ки дархости экстрадитсияи фарди мазкурро ба амал хоҳад овард ва асноди экстрадитсияро бевосита дар ихтиёри тарафи дархостшаванда қарор медиҳад.

3) Ҳар гоҳ дархости экстрадитсия дар муддати як моҳ аз таърихи боздошти мазкур ирсол нагардад, шахси боздоштшуда озод хоҳад шуд.

Моддаи 8

Таъхири экстрадитсия

1) Тарафи дархостшаванда метавонад пас аз тасмим гирифтани дар бораи дархости экстрадитсия, шахси мавриди дархостро барои расидагӣ ба ҷинойти ғайр аз ҷинойте, ки бо сабаби он дархости экстрадитсия ба амал омадааст, ба таъхир андозад.

2) Тарафи дархостшаванда метавонад, ба ҷои таъхир шахси мавриди дархостро муваққатан дар асоси шароите, ки бо мувофиқати Тарафҳо таъин хоҳад шуд, ба тарафи дархосткунанда супорад.

Моддаи 9

Муҳокима дар сурати худдорӣ аз экстрадитсия

Агар дархости экстрадитсия мувофиқи банди 1 моддаи 3 пазируфта нашавад, тарафи дархостшаванда метавонад муттаҳамро дар додгоҳҳои худ таҳти таъқиб ва муҳокима қарор диҳад. Дар ин

сурат тарафи дархосткунанда далелҳо ва олоти содиркунии ҷиноятро дар ихтиёри тарафи дархостшаванда қарор хоҳад дод.

Моддаи 10

Экстрадитсия ба дархости чанд давлат

Дар сурате, ки экстрадитсия ба таври ҳамзамон тавассути беш аз як давлат барои як ҷиноят ё ҷиноятҳои мухталиф дархостшаванда бошад, тарафи дархостшаванда бо дар назар гирифтани авзоъ ва аҳвол ва махсусан дараҷаи хавфнокӣ ва маҳалли содиршавии ҷиноятҳо, таърихи ҳар дархост, тобеияти шахси мавриди дархост ва имкони экстрадитсияи нав ба давлати дигар метавонад яке аз давлатҳоро интихоб намояд.

Моддаи 11

Таъқиби ҷазои шахси экстрадитсияшуда

1) Бе мувофиқати тарафи дархостшаванда шахси экстрадитсияшударо наметавон дар робита бо ҷинояте, ки қабл аз таслими вай содир шудааст, ғайр аз он ҷӣ муҷиби экстрадитсияи вай шудааст, мавриди таъқиби ҷазой ва муҷозот қарор дод, магар ин ки бо ҷалби ризоияти тарафи дархосткунанда.

2) Агар шахси экстрадитсияшуда дар муддати 10 рӯз аз поёни таъқиби ҷазой қаламрави тарафи дархосткунандаро тарк намояд, ё баъд аз тарки он довталабона ба он ҷо бозгардад, дигар ҷалби мувофиқати тарафи дархостшаванда лозим намебошад. Муддате, ки тайи он шахси мазкур ба сабабҳои асоснок натавонад қаламрави он тарафро тарк намояд, ҷузъи ин муддат маҳсуб нахоҳад шуд.

3) Агар васфи муҷримонаи ҷинояти содиршуда ҳангоми баррасӣ тағйир ёбад, фақат дар сурате таъқиб ё муҷозот имконпазир мешавад, ки ҷинояти нав бо таваҷҷӯҳ, ба унсурҳои муташаккилаи он бо асосҳои дар моддаи 2 зикршуда мувофиқ бошад.

4) Шахси экстрадитсияшударо бо сабаби ҷиноятҳои, ки пеш аз таслими вай содир шудаанд, наметавон бе мувофиқати тарафи дархостшаванда ба давлати сеюм таслим намуд.

Моддаи 12

Иҷрои экстрадитсия

1) Тарафи дархостшаванда тасмими худро дар бораи дархости экстрадитсия ба тарафи дархосткунанда эълон мекунад.

2) Дар сурати мувофиқат бо экстрадитсия тарафи дархостшаванда макон ва замони таслим ва муддате, ки ба манзури

таслими шахси мавриди дархост дар боздошт буда ба тарафи дархосткунанда иттилоъ хоҳад дод.

3) Бо риояи банди 4 зерин агар шахси мавриди дархост дар таърихи муқаррар тахвил гирифта нашавад, метавон ӯро пас аз 25 рӯз озод кард ва ба ҳар ҳол, набояд барои муддати беш аз 40 рӯз аз ин таърих дар боздошт бимонад. Дар ин сурат тарафи дархостшаванда ба тасмими қаблии худ дар мавриди экстрадитсия ӯҳдадор набуда ва метавонад дархости экстрадитсияи ӯ ба лиҳози содиршавии ҳамон ҷинойтро дубора мавриди баррасӣ қарор диҳад.

4) Дар сурате, ки ин авзоъ ва аҳвол таҳти назорати (контроли) яке аз Тарафҳо бошад, монев аз таслим ва ё тахвил гирифтани шахси мавриди экстрадитсия шавад, тарафи ирсолкунанда бояд дар ин хусус ба тарафи дигар иттилоъ диҳад. Дар ин сурат тарафҳо дар мавриди санаи нави таслим мувофиқат хоҳанд кард. Мазмуни банди 3 дар бораи санаи нав низ ифода хоҳад шуд.

Моддаи 13 **Экстрадитсияи дубора**

Агар шахси экстрадитсияшуда қабл аз поёни марҳилаҳои таъқиб, додрасӣ ва таҳаммули муҷозот ба қаламрави тарафи дигар баргардад, ӯро метавон дар асоси дархости тарафи дархосткунанда дубора экстрадитсия намуд. Дар ин сурат, таслими асноде, ки дар моддаи 4 зикр шудааст, мавриди ниёз намебошад.

Моддаи 14 **Тахвили ашё**

1) Тарафи дархостшаванда бо риояи моддаи 2 ин Созишнома ашё ва амволи кашфшударо, ки далел ё васоили содиршавии ҷинойт буда ё аз ҷинойт пайдо шудааст, ба тарафи дархосткунанда тахвил хоҳад дод. Ашёи мазкур ҳатто дар сурате ки ба иллати вафот, фирор ё сабабҳои дигари экстрадитсияи ҷинойткор мумкин набошад, бояд тахвил шавад.

2) Агар Тарафи дархостшаванда ба ашё ва амволи мазкур дар банди 1 ин модда барои таҳқиқ, дар парвандаи ҷинойтии дигар ниёз дошта бошад, метавонад тахвили онро муваққатан ба таъхир андозад ва ё онро ба шарти баргардонидан тахвил диҳад.

3) Ҳуқуқи ашхоси сеюм нисбат ба ашёи мазкур маҳфуз хоҳад буд ва ин қабил ашё ва амвол бояд ба тарафи дархостшаванда баргардонида шавад.

Моддаи 15
Убур

1) Тарафҳо бо риояи қонуну муқаррароти роҷеъ ба экстрадитсияи худ, убури афродеро, ки тавассути давлати сеюм ба тарафи дигар экстрадитсия мешавад, иҷозат хоҳанд дод.

2) Дархости иҷозати убур бояд муназзам, бо аснод ва бо тартиби дар моддаи 4 муқарраршуда ирсол гардад.

3) Мароҷеъи салоҳиятдори Тарафҳо дар ҳар маврид макон, замони убур, масир ва шароити дигарро ҳамоҳанг мекунанд.

Моддаи 16
Харочотҳо

Харочотҳои вобаста ба экстрадитсия дар қаламрави тарафи дархостшаванда ба ўҳдаи он тараф ва махориҷи убур ба ўҳдаи тарафи дархосткунанда мебошад.

Моддаи 17
Роҳҳои иртибот

Иртиботи байни Тарафҳо дар мавриди экстрадитсия тавассути Прокуратураи генералии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз як тараф ва аз тарафи дигар қувваи қазоияи Ҷумҳурии Ислонии Эрон аз тариқи роҳҳои дипломатӣ сурат хоҳад гирифт.

Моддаи 18

Ҳаллу фасли ихтилофоти матнӣ (ношӣ) аз иҷрои Созишнома

Тарафҳо ихтилофотҳои матнӣ (ношӣ)-ро аз иҷро ва тафсири ин Созишнома аз тариқи музокираи мустақим ё роҳҳои дипломати ҳаллу фасл хоҳанд кард.

Моддаи 19
Муддати эътибори Созишнома

1) Ин Созишнома аз санаи гирифтани огоҳиномаи охиринаи хаттӣ дар бораи аз ҷониби Тарафҳо иҷро намудани расмиёти дохилидавлатие, ки барои эътибор пайдо кардани он зарур аст, эътибор пайдо карда, бо мўҳлати номаҳдуд амал мекунад.

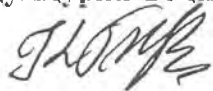
2) Ба ин Созишнома бо мувофиқаи ҳамдигар Тарафҳо метавонанд тағйиру иловаҳо ворид намоянд, ки дар шакли протоколҳои алоҳида таҳия шуда, ҷузъи таркибии ин Созишнома мебошанд ва тибқи қисми 1 ҳамин модда, эътибор пайдо мекунанд.

3) Ҳар яке аз Тарафҳо ин Созишномаро ҳар вақт метавонад тавассути бо роҳҳои дипломатӣ фиристодани огоҳиномаи хаттӣ бекор намоянд. Созишнома баъди шаш моҳи додани огоҳинома дар хусуси бекор намудани он қатъгардида ҳисобида мешавад. Нисбат ба дархостҳои экстрадитсияи оғозгардида ин Созишнома то ба охир расидани он эътибор дорад.

Барои тасдиқи ин дар зер имзогузоштагон, ки дорои тамоми ваколатҳои зарурии ҳукуматҳои худ мебошанд, ин Созишномаро ба имзо расонданд.

Ин Созишнома дар шаҳри Душанбе « -/» январисоли 2010 дар ду нусха, ҳар кадом ба забонҳои тоҷикӣ ва форсӣ, ки матнашон эътибори баробар доранд, ба имзо расид.

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Аз ҷониби
Ҷумҳурии Исломии Эрон

